

## Ludmila Franzová

Vážení smuteční hosté,

se svolením zarmoucené rodiny mi dovoluji říci několik vět, kterými se jen stěží a velmi stručně pokusím vyjádřit, co pro nás paní Ludmila Franzová znamenala.

Zcela neskromně si dovoluji říci, že v uplynulých téměř třiceti novodobých letech naší obce, jsme zde neměli významnější osobnost. Pokud bych měl její veřejný život vyjádřit ve zkratce, bylo by to sousloví “společenská iniciativa”. Neúnavné utváření a realizace nápadů v oblasti kultury, historie, výchovy či politiky bylo pro ni charakteristické. S její pomocí vznikla celá řada událostí, které utvářely a stále utvářejí život v naší obci. Kéž by mohla tyto bohulibé hodnoty pro nás tvořit i v minulém režimu, který jí bral tolik sil. Ale paradoxně to byla právě ona, kdo mne spolu s celou první třídou v roce 1989 učil číst a psát a naučil novodobé oslovení “paní učitelko”.

Život paní Ludmily Franzové není podkladem pro sepsání pouhého životopisu, nýbrž celé knihy. Abych však neprohluboval naši bolest, rád bych pouze zdůraznil jednu důležitou věc. I přes veškerou lásku, kterou věnovala naší obci, **byla pro ni vždy nejdůležitější víra a rodina.**

Milí smuteční hosté, prosím nás všechny, abychom si v srdci udrželi její úsměv a nadšení pro dobrou věc, abychom převzali její neutuchající sílu rozvíjet společensky, kulturně a morálně naši obec. Abychom byli stejně jako ona, plni elánu a chuti do života.

Odhodme prosím slzy a vyprovodme tuto výjimečnou ženu s úsměvem, který nám ona sama vždy rozdávala. Děkujeme Bohu za to, že jsme měli to štěstí, učit se od ní a být jí nablízku.

Jan Studený